REVISTĂ TRIMESTRIALĂ GRATUITĂ DE INFORMARE ȘI PROVOCARE MISIONARĂ

infoMISIONAR

NUMĂRUL **178** | IULIE 2026

Editorial Ții de frânghie?

În istoria misiunii moderne există o imagine care merită să rămână vie în mintea fiecărui credincios. Când William Carey a plecat spre India pentru a duce Evanghelia într-un loc unde Hristos era puțin cunoscut, el a comparat lucrarea sa cu coborârea într-o mină adâncă. Cei rămași acasă nu coborau împreună cu el, dar aveau o responsabilitate esențială: să țină frânghia. Fără cei care susțineau lucrarea din spate, efortul misionar ar fi fost imposibil.

Această imagine surprinde foarte bine adevărul că misiunea nu este doar responsabilitatea celor care pleacă, ci și a celor care îi trimit. Nu toți suntem chemați să ajungem în locuri îndepărtate, însă fiecare dintre noi poate avea o parte reală și valoroasă în răspândirea Evangheliei. Cartea Filipeni ne oferă un exemplu frumos despre modul în care o biserică locală și-a susținut misionarul. Relația dintre apostolul Pavel și credincioșii din Filipi ne arată câteva principii care rămân valabile și astăzi.

În primul rând, misionarii au nevoie să știe că nu au fost uitați. Biserica din Filipi a continuat să se intereseze de Pavel ani la rând, chiar și atunci când el era departe sau trecea prin perioade dificile. Entuziasmul de la început nu s-a stins odată cu trecerea timpului. Din păcate, distanța și rutina pot face ca interesul pentru lucrarea misionară să se diminueze. Uneori ne entuziasmăm când cineva pleacă pe câmpul de misiune, dar după câteva luni sau câțiva ani numele lui apare tot mai rar în rugăciunile și conversațiile noastre. Totuși, pentru un misionar, simplul fapt de a ști că biserica îl poartă în continuare în inimă reprezintă o mare încurajare.

În al doilea rând, rugăciunea rămâne una dintre cele mai importante forme de sprijin. Pavel se bucura nu doar să se roage pentru alții, ci și să știe că alții se roagă pentru el. În epistola către Filipeni, el își exprimă încrederea că Dumnezeu va lucra și prin rugăciunile credincioșilor pentru binele și întărirea sa. Același lucru este valabil și astăzi. Cei aflați pe câmpul de misiune se confruntă adesea cu opoziție spirituală, descurajare, probleme de sănătate, dificultăți familiale sau obstacole neașteptate în lucrare. În astfel de momente, rugăciunile bisericilor devin un sprijin real. Poate că nu vom vedea întotdeauna rezultatele lor, dar Dumnezeu le ascultă și lucrează prin ele potrivit voii Sale.

Un alt aspect important pe care îl observăm în relația dintre Pavel și filipeni este comunicarea. Deși erau despărțiți de sute de kilometri și trăiau într-o vreme fără mijloace moderne de comunicare, ei au căutat să rămână conectați. Filipenii au trimis vești prin Epafrodit, iar Pavel le-a răspuns prin scrisoarea care poartă numele lor. Relațiile misionare sănătoase nu pot exista fără dialog. Misionarii au nevoie să împărtășească biruințele și provocările lor, iar bisericile au nevoie să cunoască motive concrete de rugăciune și nevoile existente. În același timp, cei plecați apreciază să afle ce face Dumnezeu în adunările care îi susțin. O scrisoare, un mesaj sau un apel telefonic pot transmite o încurajare mult mai mare decât ne imaginăm.

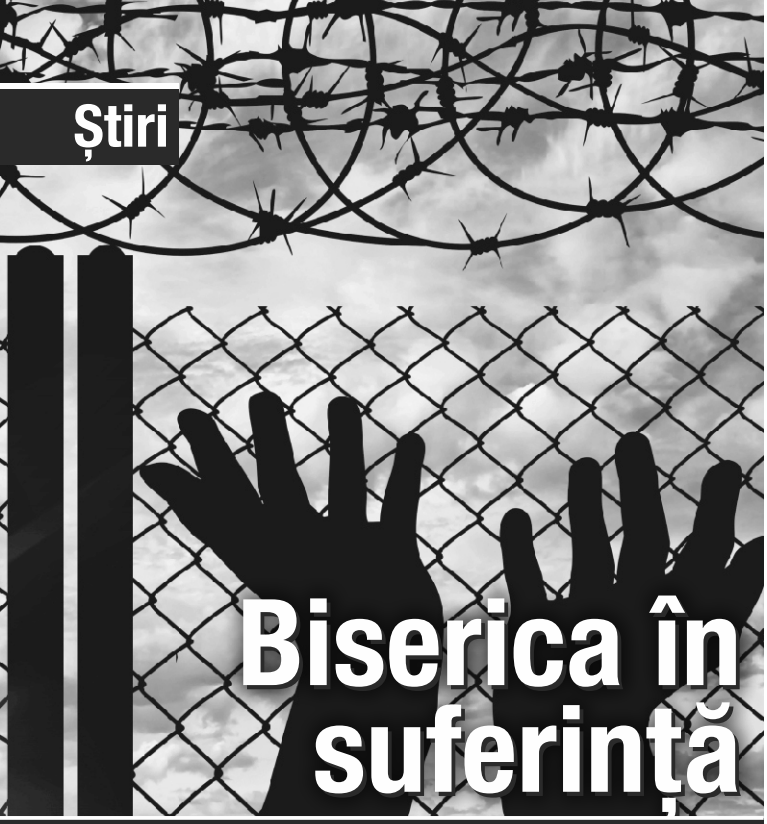
Tot în Filipeni descoperim și valoarea prezenței personale. Biserica nu s-a limitat la a trimite un mesaj, ci l-a trimis pe Epafrodit să fie alături de Pavel și să-i slujească în nevoile sale. Acest exemplu ne amintește că, atunci când este posibil, nimic nu poate înlocui apropierea personală. Mulți misionari slujesc în contexte dificile, confruntându-se cu singurătatea, presiunea și oboseala. O vizită făcută cu dragoste poate aduce încurajare, sfat și întărire spirituală. Uneori, simplul fapt că cineva a făcut efortul de a veni până la ei reprezintă una dintre cele mai puternice dovezi de dragoste frățească.

În cele din urmă, filipenii l-au sprijinit pe Pavel și în mod practic. Ei au contribuit cu generozitate la nevoile lui, iar apostolul a privit acest dar nu doar ca pe un ajutor material, ci ca pe un rod al părtășiei lor la Evanghelie. Și astăzi, lucrarea misionară presupune numeroase nevoi practice și financiare. Atunci când contribuim cu bucurie la împlinirea lor, nu facem doar un act de binefacere, ci participăm efectiv la lucrarea lui Dumnezeu. Dărnicia devine astfel o expresie a părtășiei în Evanghelie și o dovadă că suntem împreună-lucrători cu cei care vestesc Numele Domnului în alte locuri.

Misiunea este o lucrare de echipă. Unii merg, alții trimit. Unii vestesc, alții se roagă. Unii plantează biserici, alții susțin lucrarea din umbră. Însă înaintea lui Dumnezeu, fiecare contribuție are valoare. De aceea, să nu uităm să „ținem frânghia” pentru cei pe care Domnul i-a trimis. În felul acesta, devenim părtași la înaintarea Evangheliei până la marginile pământului și la lucrarea pe care Dumnezeu continuă să o facă printre popoare.

Cu toată dragostea,

Lucian ADAM / luci_adam@yahoo.com

Biserica în suferință

”Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ... de cei chinuiți, ...”

Pakistan - un adolescent creștin, muncitor, a fost convertit cu forța. Se pare că un băiat creștin în vârstă de 14 ani, dintr-un sat din Punjab, a fost convertit cu forța la islam de către angajatorul său și a fost separat de familie.

Băiatul, Jameel Masih, este fiul unui muncitor sărac pe nume Sharif. Din cauza dificultăților financiare, Sharif a fost nevoit să-și trimită fiul să lucreze la o fermă locală de vite. În loc să-i plătească salariul pentru munca adolescentului, proprietarul – Muhammad Boota Bajwa – a aprovizionat familia cu grâu. Părinților lui Jameel li s-a permis să-și viziteze fiul o dată pe lună și, ocazional, să-l ia acasă peste noapte.

Pe 22 februarie, Sharif și soția sa, Nazia, au încercat să-și viziteze fiul, dar li s-a refuzat accesul. Părinții creștini au fost apoi informați că Jameel își schimbase religia și nu mai dorea să-i vadă. Îngrijorați, părinții au adus problema în fața bătrânilor satului, care au concluzionat că, fiind minor, Jameel nu putea să-și schimbe religia în mod legal. Aceștia au ordonat ca băiatul să fie returnat familiei sale, care l-a adus acasă. Cu toate acestea, la doar câteva ore mai târziu, angajatorul a sosit la locuința lor însoțit de asociați înarmați și l-a luat pe băiat cu forța.

În ciuda rugăminților repetate, familiei nu i s-a permis să-l vadă pe Jameel sau să primească confirmarea că este în siguranță. Temându-se că ar fi putut fi rănit sau vândut altcuiva, Sharif și Nazia au depus o plângere oficială la poliție. Asociația de apărare a drepturilor creștinilor HARDS, care le-a preluat cauza, intenționează să depună cererile necesare în instanță pentru a asigura recuperarea lui Jameel.

Minoritățile religioase din Pakistan se confruntă frecvent cu exploatarea și abuzurile, nu doar din cauza credinței lor, ci și din cauza vulnerabilității generate de sărăcia extremă. Rugați-vă cu ardoare pentru protecția lui Jameel și eliberarea sa cât mai curând din captivitate, cerându-l lui Dumnezeu să-l apere de orice pericol și să-l reunească în siguranță cu familia sa.

Fie ca autoritățile locale să acționeze cu curaj, integritate și urgență în numele acestui băiat și al familiei sale îndurerate, astfel încât dreptatea să triumfe în cazul lor.

Fie ca grupurile care militează pentru egalitate și protecție pentru creștinii din întreg Pakistanul să primească putere și înțelepciune în timp ce persevereză cu sârguință în eforturile lor neobosite de a apăra dreptatea. **(Morning Star News)**

China - un prezbiter al bisericii a fost eliberat după cinci ani de detenție. Zhang Chunlei este un bătrân al Bisericii Reformate Ren'ai din Guiyang, China. În urma arestării sale din martie 2021, a fost condamnat la cinci ani de închisoare pentru presupusa „incitare la subminarea puterii de stat”. Liderul creștin a fost, de asemenea, acuzat de fraudă în legătură cu încasarea darurilor bisericești – o acuzație folosită frecvent pentru a reprima congregațiile neînregistrate. Credincioșii îl descriu pe prezbiterul Zhang ca fiind un „lider spiritual blând, dar ferm”.

De-a lungul anilor petrecuți în închisoare, prezbiterul Zhang a fost internat în spital din cauza unei inflamații foarte dureroase a vezicii biliare, fiind diagnosticat ulterior cu ciroză hepatică și hipertensiune arterială. Eliberarea sa din arest a avut loc în cele din urmă pe 16 martie, după ce și-a ispășit integral pedeapsa.

În ciuda eliberării liderului bisericii, se preconizează că hărțuirea din partea guvernului va continua. Fiind un lider religios cu mare influență, bătrânul Zhang s-ar putea confrunta cu supraveghere continuă, restricții de călătorie și izolare socială.

Să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru că l-a ajutat pe bătrânul Zhang să treacă în siguranță prin acești ultimi cinci ani de închisoare și, ca urmare, i-a făcut posibilă reîntâlnirea plină de bucurie cu cei dragi.

Rugați-vă pentru vindecarea fizică a acestui lider spiritual și pentru o forță interioară reînnoită, precum și pentru refacerea mult așteptată prin sprijinul plin de iubire al familiei sale și al comunității creștine. Rugați-L pe Dumnezeu să-l călăuzească pe prezbiterul Zhang în această nouă etapă a vieții sale, să întărească lucrarea Bisericii Reformate Ren'ai și să susțină mărturia credincioasă a congregațiilor neînregistrate din întreaga țară. **(ChinaAid)**

Rusia - noi acuzații formulate împotriva unei misionare pensionată. În ianuarie, doamna Park Tae-yeon – o misionară cu o lungă experiență, care a avut grijă cu dragoste de copiii din Rusia – intenționa să se pensioneze după 33 de ani de slujire. Cu toate acestea, înainte de a se putea întoarce în Coreea de Sud, autoritățile ruse au împiedicat-o pe această femeie creștină să părăsească țara. În acest context, au arestat-o și pentru presupuse încălcări ale legislației privind imigrația.

Anchetatorii au formulat recent două acuzații suplimentare împotriva doamnei Park, al cărei termen a fost prelungit cu încă o lună. Se preconizează că o audiere va avea loc la sfârșitul lunii aprilie. Având în vedere noile acuzații, misionara arestată ar putea primi o pedeapsă de până la 17 ani de închisoare. Ca răspuns la aceste evoluții, pastorul Eric Foley de la VOM Coreea a declarat: „Activitatea ei nu s-a schimbat de mai bine de 30 de ani. Singurul lucru care s-a schimbat este faptul că acum autoritățile ruse îi numesc pe oameni ca ea „extremiști”, „oameni care spală creierele altora” și „conspiratori împotriva Rusiei”, în ciuda tuturor dovezilor de bun simț care indică contrariul.”

Organizația „Vocea Martirilor Coreea” strânge semnături pentru o petiție prin care se solicită eliberarea imediată a acesteia. Petiția va fi înmânată ambasadei Rusiei din Seul. Cei care doresc să-și adauge numele o pot face la adresa VOMKorea.com/en/petition-2026.

Să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru deceniile de slujire statornică și plină de iubire a doamnei Park în rândul copiilor și familiilor din Rusia. Vă rugăm să cereți Domnului ca autoritățile ruse să reacționeze cu dreptate și compasiune, permițându-i acestei credincioase, urmașe a lui Isus, să se întoarcă în siguranță acasă, la familia sa din Coreea de Sud.

În timp ce așteaptă să i se facă dreptate în această perioadă de detenție, fie ca Dumnezeu să o întărească pe doamna Park, astfel încât ea să poată aduce mângâierea, speranța și lumina Lui tuturor celor din jurul ei – inclusiv deținuților din instituție, membrilor personalului acesteia, precum și oficialilor care supraveghează închisoarea. **(Voice of the Martyrs Korea)**

Indonezia - Casă de rugăciune închisă cu forța. Pentru a doua oară în doi ani, congregația „Tesalonika Christians Oikumene” din Teluknaga, districtul Tangerang, s-a confruntat cu opoziția comunității locale în timpul sărbătorilor de Paște, la lăcașul lor de rugăciune. Anul trecut, autoritățile locale au sigilat clădirea a doua zi după Vinerea Mare, obligând credincioșii să închirieze un alt spațiu pentru a-și desfășura slujbele în Duminica de Paște.

Anul acesta, autoritățile au sosit în mijlocul slujbei de Vinerea Mare, evacuând pe toată lumea înainte de a sigila clădirea. Această acțiune a fost rezultatul protestelor locuitorilor din satul local, care s-au opus activităților bisericii. Unii protestatari cer chiar închiderea definitivă a clădirii, susținând că creștinii nu dețin o autorizație valabilă.

Deși politicile care restricționează „casele de rugăciune” sunt, în general, mai puțin stricte decât cele impuse clădirilor bisericești oficiale, congregația

a depus o cerere de autorizație de construire în 2023. Din păcate, soarta cererii rămâne încă nerezolvată. Între timp, însă, autoritățile au intervenit, din fericire, în această situație, punând la dispoziția enoriașilor o clădire temporară. Primarul a promis, de asemenea, că le va găsi un loc potrivit unde să se poată întâlni în pace pe termen lung.

În diverse alte regiuni ale țării, protestele legate de disputele privind autorizațiile continuă să reprezinte provocări semnificative pentru multe congregații indoneziene.

Rugați-vă pentru membrii acestei congregații, care continuă să caute ajutorul lui Dumnezeu în mijlocul opoziției din comunitatea lor, cerându-I să le dăruiască răbdare, îndrumare, stăruință și credință neclintită.

La fel ca în cazul lor, fie ca Domnul să intervină și în inimile și mințile oficialilor guvernamentali din alte părți ale țării, îndrumându-i, de asemenea, spre soluții bune și durabile care să-L cinstească pe El și să apere demnitatea comunităților religioase din Indonezia.

Fie ca Domnul să lucreze în inimile întregii populații a țării nu doar făcând posibilă toleranța și înțelegerea religioasă, ci și creând oportunități pentru credincioși de a împărtăși iubirea Lui și „Vestea Bună" a mântuirii Sale. **(AsiaNews)**

Pakistan - o fată creștină de 14 ani a murit în urma unei răpiri și a unui presupus abuz. Vă rugăm să mijlociți înaintea Domnului pentru familia unei fete creștine de 14 ani care a murit la spitalul din Karachi, după ce a fost răpită împreună cu sora ei mai mică din orașul natal din provincia Punjab.

Muqadas Masih și sora ei, Zarish, în vârstă de opt ani, au fost răpite din cartierul Christian Town, situat lângă orașul Sadiqabad, în timp ce făceau cumpărături alimentare, pe 15 aprilie. Fetițele au fost găsite inconștiente de către poliție în Karachi, la o distanță de peste 300 de mile, patru zile mai târziu. Muqadas a murit la doar câteva ore după ce a fost internată.

Partenerii proiectului Barnabas Aid raportează că ea a fost probabil victima unui viol. Cauza decesului pare să fie o supradoză de alcool și droguri administrată de răpitori. Înmormântarea lui Muqadas a avut loc la Sadiqabad pe 21 aprilie. Zarish, care s-a reunit acum cu familia sa, încă se recuperează după această experiență traumatizantă. „Acest incident sfâșietor arată nevoia urgentă de măsuri de protecție mai puternice pentru comunitățile vulnerabile", au comentat partenerii Barnabas Aid, reprezentanții legali care sprijină familia în demersul său de a obține dreptate. Femeile și fetele creștine din Pakistan sunt adesea vulnerabile în fața agresiunilor sexuale, răpirilor și altor forme de abuz, inclusiv în fața căsătoriei forțate și a convertirii forțate la islam.

Rugați-vă pentru familia lui Muqadas, care jelește pierderea fiicei și surorii lor iubite. Rugați-vă ca ei să primească mângâiere și sprijin din belșug, ca dreptatea să fie făcută și ca făptașii să fie trași la răspundere. Rugați-vă ca Zarish să se refacă din punct de vedere spiritual, fizic și psihologic după această experiență traumatică și să simtă din ce în ce mai mult prezența plină de iubire a Domnului și Mântuitorului ei, pe măsură ce relația ei cu El se adâncește. **(BarnabasAid)**

Mozambic – doi creștini capturați și uciși într-o provincie din nord. Încă o dată, situația dificilă a credincioșilor din nordul Mozambicului cere ca noi să ne rugăm fierbinte pentru ei. Doi creștini au fost capturați și uciși de islamiști în provincia Cabo Delgado, pe 23 februarie.

Statul Islamic din Mozambic (IS-M) și-a asumat responsabilitatea pentru aceste uciderii, care au avut caracter de execuție, printr-o postare pe rețelele sociale. Cei doi creștini au fost răpiți în timp ce se deplasau pe drumul spre Congreso, în districtul Macomia din Cabo Delgado. Activitatea IS-M în districtul Macomia i-a forțat pe mulți locuitori să-și părăsească casele în ultimele luni și să caute refugiu în capitala districtului. Pe 22 februarie, grupul a atacat ceea ce a descris drept „un convoi comercial creștin însoțit de o patrulă a armatei mozambicane în apropierea satului Congreso", ucigând două persoane. Se estimează că islamiștii au ucis aproximativ 2.000 de creștini în întreaga provincie Cabo Delgado de la începutul insurgenței, din octombrie 2017.

Rugați-vă Domnului să aducă pace în această regiune tulburată din nordul Mozambicului. Rugați-vă ca El să călăuzească forțele de securitate pentru a le permite celor strămutați din districtul Macomia să se întoarcă acasă și să ofere un scut de protecție în întreaga provincie Cabo Delgado. Rugați-vă ca Biserica să capete putere și încredere, știind că poporul Domnului are parte de triumful Său asupra întregului rău. **(BarnabasAid)**

D.R. Congo – aproape 140 de persoane ucise în ultimele atacuri ale islamiștilor. După ce la data de 1 aprilie, islamiștii din nord-estul provinciei Ituri au ucis aproape 60 de credincioși. Teroriștii islamiști și-au asumat responsabilitatea pentru uciderea a peste 140 de creștini în cadrul mai multor atacuri armate care au avut loc pe parcursul lunii mai.

În ultimele luni, propaganda Statului Islamic a folosit termenul de „combatanți" pentru a-i descrie pe creștinii care au refuzat să accepte fie convertirea la islam, fie statutul de dhimmi (termen islamic istoric folosit pentru non-musulmanii care locuiesc într-un stat islamic) ca populație subjugată. În islamul clasic, cei care acceptă un astfel de statut trebuie să plătească impozitul jizya cuceritorilor lor islamici.

O declarație publicată pe canalele de social media ale Statului Islamic (IS, ISIS, ISIL, Daesh) afirma: „Să știe adoratorii crucii că nu au siguranță decât dacă se supun de bunăvoie sau plătesc jizya în umilință." Mulți creștini au fost, de asemenea, răpiți de teroriști, iar zeci de case au fost incendiate. Un raport recent a evidențiat „brutalitatea pe scară largă" exercitată de ISCAP (cunoscută anterior sub numele de Forțele Democratice Aliate, sau ADF), incluzând uciderii în masă, muncă forțată, tortură, abuzuri și violență sexuală. ISCAP și-a asumat responsabilitatea pentru uciderea a peste 1.000 de creștini în nord-estul RDC de când campania sa de lungă durată de violență s-a intensificat în decembrie 2024.

Strigați către Domnul pentru creștinii care suferă și sunt persecutați din nord-estul Republicii Democratice Congo. Rugați-L să-i mângâie pe cei care au suferit pierderi, să-i vindece pe cei răniți și să le asigure cele necesare celor strămutați. Rugați-vă pentru eliberarea celor ținuți captivi de teroriști. Rugați-vă, de asemenea, ca cei care vor să le ia viața fraților și surorilor noastre să fie împiedicați, pe măsură ce Dumnezeu luptă pentru poporul Său din RDC. **(BarnabasAid)**

Nigeria - peste 80 de creștini uciși în atacuri islamiste. Vă rugăm să vă intensificați rugăciunile pentru creștinii din Nigeria, pe măsură ce aflăm despre tot mai multe atrocități comise împotriva poporului lui Dumnezeu în diverse regiuni. Se știe că peste 80 de credincioși și-au pierdut viața în urma violențelor islamiste din lunile aprilie și mai.

Printre cele mai grave atrocități s-a numărat o serie de violențe care a durat o săptămână, comise de islamiștii fulani, începând cu 5 mai, în statul Plateau, din Centura de Mijloc. Cel puțin 30 de persoane au fost ucise în două comunități creștine. „Este extrem de îngrijorător faptul că comunitățile continuă să fie țintа unor atacuri coordonate, atât în plină zi, cât și noaptea, fără ca forțele de securitate să reacționeze rapid și eficient", a declarat un purtător de cuvânt local.

El a adăugat: „Locuitorii trăiesc acum într-o stare constantă de teamă, incertitudine și traumă, în timp ce atacatorii înarmați se deplasează liber prin comunități, semănând teroarea printre civilii nevinovați."

În statul vecin Kaduna, din sud, islamiști suspectați de a fi din etnia fulani au răpit nouă creștini, printre care șase elevi, după ce au organizat o ambuscadă asupra unui camion deschis duminică, 26 aprilie. Într-un alt incident, cel puțin 41 de persoane au fost ucise în două atacuri de la sfârșitul lunii aprilie asupra zonelor creștine din statul Adamawa, din nord-estul Nigeriei.

Ambele atacuri au fost revendicate de Provincia Statului Islamic din Africa de Vest (ISWAP). Nord-estul Nigeriei este epicentrul activității ISWAP și a grupării Boko Haram. Ahmadu Umaru Fintiri, guvernatorul statului Adamawa, a vizitat a doua zi satul Sabon-Gari, locul unde a avut loc al doilea dintre aceste atacuri. Guvernatorul a descris atacul drept o „ofensă adusă umanității noastre" și a anunțat că se intensifică măsurile de securitate. Multe familii și-au părăsit locuințele de teama unor noi atacuri, alăturându-se celor numeroși care au fost strămutați de violența islamistă din nord-estul țării. Zeci de mii de creștini au fost uciși de islamiști în nordul Nigeriei și în Centura de Mijloc în ultimii 15 ani, liderii bisericii numind aceste atrocități un „genocid" anticreștin.

Meditați la durerea celor îndoliați din comunitățile creștine din nordul și Centrul Nigeriei. Rugați-vă ca fiecare familie afectată să primească mângâiere de la Cel care a îndurat suferințe inimaginabile pentru noi. Cereți înțelepciune pentru ca autoritățile să întărească măsurile de securitate, dar și ca poporul lui Dumnezeu să experimenteze o siguranță interioară și încredere în planurile Sale. Rugați-vă pentru întoarcerea în siguranță a celor răpiți, în special a celor șase elevi, și ca Duhul Sfânt să-i determine pe persecutorii lor să se întoarcă la Dumnezeu cu pocăință. **(BarnabasAid)**

Traducerea și prelucrarea,

Anca și Teodor Toculeț / teodor_toculet@yahoo.com

Aashi împreună cu copii din Palanga

Relatare misionară din 20.06.2026

Cine va merge în lumea neevanghelizată?

În luna iunie, spre final, am fost cu Luiza la Cluj pentru a participa la planificarea pe următorii zece ani a viziunii pe care Conferința PrayZ o are în România. Am pornit această inițiativă la finalul pandemiei, ca un parteneriat între cele mai mari organizații internaționale misionare din România, printre care Alege Viața, OM, Tineri Pentru Misiune, Wycliffe, Cuvântul Vieții și OCI.

Potențialul României este imens în privința aceasta, fiind raportată, în unele statistici, ca a doua țară din Europa ca număr de creștini practicanți, țara cu cel mai mare procent de creștini evanghelici din Europa și pe locul 6 ca număr de evanghelici pe întregul continent. Toate aceste statistici ne spun că România poate face enorm mai mult în misiunea globală decât face în prezent.

În jurul unei mese, împreună cu alți câțiva lideri din România, am discutat despre problemele Bisericii din România în această privință, despre segregarea din biserică între a fi creștin și a fi misionar, despre lipsa de modele care pot fi urmate și așa mai departe.

Nevoia de inițiative în sensul acesta este mare. Îmi amintesc cum, în toți acești 23 de ani de când suntem implicați în misiune internațională, veneam acasă de fiecare dată animați de dorința de a ajuta Biserica locală să înțeleagă misiunea și să mobilizeze o generație care se ridica în mijlocul ei și avea dorința de a face mai mult.

InfoMisionar a fost probabil prima inițiativă din România care avea să ajungă în casele a mii de familii, educând, mobilizând și creând platforme de implicare în susținere.

Într-un asemenea context s-a născut și Conferința Legacy, despre care am mai scris și în anii precedenți. Ea s-a născut ca un parteneriat între organizația Tineri pentru Misiune România și biserici locale care au căutat o platformă unde tinerii, și nu numai, să poată descoperi ce înseamnă a face misiune, dar și să poată experimenta sau să se echipeze în direcția aceasta.

Așa se face că anul acesta, la Timișoara, au venit în jur de 250 de tineri din diferite locuri din România, timp de trei zile, pentru un timp de închinare, provocare și discuții cu oameni care misionează activ în țări neevanghelizate sau în România, în școli, medii de afaceri etc.

Însă nu ne oprim doar la teorie; pe perioada verii sunt oferite zece oportunități de misiune în România, Moldova, Kazahstan, Rwanda, Uganda, Iordania, Japonia sau Turcia. Nu puțini păsesc într-o etapă nouă în care își descoperă chemarea spre zone mai apropiate sau mai îndepărtate, în țări cu o deschidere mai mare sau total închise.

Să ne rugăm pentru aceste echipe, pentru resursele necesare ale celor care vor să meargă, pentru timpul de slujire pe care îl vor avea, pentru protecție, dar mai ales pentru a-și înțelege direcția și chemarea.

Din nou în India. Acum câteva zile m-am întors din India. Călătoria aceasta a început cu o minune - îmi expirase viza precedentă și a trebuit să îmi schimb și pașaportul, așa că am aplicat online pentru o nouă viză. Poate unii vă amintiți că anul trecut, în vară, am avut ceva probleme când am fost luat de poliția de frontieră și dus la interogări. Însă Domnul a fost cu mine și acolo.

Acum însă, Luiza mi-a zis opțiunile de viză de turist: 1 lună, 1 an sau 5 ani, iar eu, fără să stau prea mult pe gânduri, i-am zis: „5 ani, aplică pentru 5 ani". Ea s-a uitat nedumerită la mine pentru că procesul este și mai complex și te poți trezi cu întrebări etc.

Nu o să intru în toate detaliile, dar a doua zi m-am trezit cu un e-mail de la autorități în care îmi cereau tot felul de informații despre mine și ce am făcut în trecut etc. Acum, pentru că aplicasem ca turist, dar și că vreau să vizitez câțiva prieteni, a trebuit să le dau toate informațiile și despre ei (bineînțeles, nimic legat de lucrare).

Apoi, Biroul de Inteligență (un fel de SRI în India) i-a sunat pe cei al

căror contact le-am dat și i-a întrebat tot felul de lucruri despre mine, printre care și dacă fac activități religioase în India, pentru că m-au verificat și au văzut că, în urmă cu ani, am stat la o locație creștină. Interesant! Așa am mai aflat și eu ce știu ei despre mine.

Dar după toate astea, Dumnezeu a făcut minunea - mi-au dat viza de turist pentru 5 ani. Aproape ireal. Nu că pot sta 5 ani continuu; pot sta maximum 6 luni pe an în India, dar nu mai mult de 3 luni legat, însă este pentru prima oară în viață, după 23 de ani, când văd o viză atât de lungă în pașaportul meu.

Până și fata noastră, Emma, mi-a zis: „Deci, tati, Dumnezeu chiar are un plan cu tine. După 23 de ani de vize de turist de 6 luni și toate problemele, ție îți dau viza pe 5 ani!"

Estul și nordul Indiei. Motivul pentru care am plecat spre India a fost foarte interesant. Anul trecut vizitam una dintre zonele foarte greu accesibile și extrem de puțin expuse Evangheliei - Kashmirul. Tot atunci am fost la singurul pastor dintr-un oraș 100% musulman, despre care am auzit recent că a fost luat la rost de unii localnici, iar mașina i-a fost vandalizată.

Dar, în octombrie anul trecut, am început o conversație despre nevoia de mai mulți misionari și că pentru asta trebuie create platforme de echipare și expunere. Ei bine, acum pentru asta am fost: o întreagă echipă din America Latină a venit să facă o școală de echipare a misionarilor transculturali pe termen lung, iar eu am fost să le predau o săptămână despre misiune și ucenicie transculturală.

Chiar dacă la prima vedere pare doar informație, vreau să vă spun că au fost multe momente încărcate de emoție și conștientizare legate de ce înseamnă să mori față de lucrurile cu care ești familiarizat pentru a putea să le îmbrățișezi pe cele din noul context în care ești.

Îmi aduc aminte de o soră pe care de câteva ori am auzit-o și am văzut-o plângând și spunând: „Simt că ceva în mine moare… Toată viața mi-am iubit țara, iar acum Dumnezeu mă cheamă să mor față de asta și să pot să trăiesc pentru noua mea țară. Doamne, ce greu îmi este!"

Și este greu, mai greu decât vă puteți imagina cei mai mulți dintre voi. Să fii străin și singur într-o lume diametral opusă celei din care vii este extrem de greu. De aceea mă rog să avem har și apreciere față de toți cei care au plecat pe termen lung, pentru că nu înțelegem întru totul lumea din interiorul lor. De multe ori știm doar că sunt de-ai noștri, dar nu știm că teascul adaptării i-a schimbat odată pentru totdeauna.

Așa că îi sunt p[illegible]onal recunoscător pentru ceea ce a făcut, dar și pentru acești frați și surori care au ales să plece în India și să-și construiască o viață între oamenii neevanghelizați din Himalaya.

Sigur că nu puteam merge în India și să nu ajung acasă, în Patna. De fapt, acolo am fost în prima parte a acestei perioade și nu doar că

Școala de echipare transculturală

m-am întâlnit cu fiecare în parte din echipă, dar am avut ocazia să vorbesc în viața lor și să-i provoc la ceea ce cred că ne cheamă Dumnezeu. Au fost momente și acolo foarte intense emoțional și m-au rugat să putem să ne vedem cu ei mai constant și să vorbim în viața lor în continuare, ceea ce vom și face.

La întoarcerea spre România, am avut probleme serioase la unul dintre zboruri și vă spun sincer că a fost un moment în care m-am gândit că este posibil să nu mai ajung. Vă dați seama că am zburat de nenumărate ori și am avut turbulențe nu o dată, dar de data aceasta a fost altceva.

La aterizare am intrat într-o mică tornadă, nu se vedea nimic nicăieri și avionul de mărime medie se clătina aproape în derivă, iar prima încercare de aterizare în Delhi era sortită eșecului, așa că în ultimele secunde a accelerat motoarele la maximum pentru a încerca să ne ridicăm din nou, asta în condițiile în care oricum eram loviți de curenți din toate direcțiile de aproape 40 de minute… dar aveam pace, oricum ar fi fost. Dumnezeu este suveran peste viața noastră!

Grădinița Aixin din Patna - mărturii și provocări. Scrisoare de la Along și Watila. Dragi prieteni, vă salutăm în Numele Domnului nostru Isus Cristos. Suntem atât de recunoscători pentru rugăciunile și sprijinul vostru și dorim să împărtășim câteva mărturii încurajatoare din lucrarea desfășurată la Centrul Educațional Aixin.

Clasele de Biblie au fost reluate. Anul acesta, prin harul lui Dumnezeu, am reușit să reluăm clasele săptămânale de Biblie. În ultimii doi ani, din cauza provocărilor de sănătate prin care a trecut familia noastră, nu am putut continua această parte a lucrării atât de activ pe cât ne-am fi dorit. Wapang, cel mic, a fost diagnosticat cu leucemie și de atunci se luptă cu boala - dar în momentul acesta nu mai sunt celule canceroase. Along a avut piciorul rupt, Watila a avut complicații la rinichi, iar Atula, cea mare, sub presiunea acestor împrejurări, a început să aibă crize convulsive (similare epilepsiei).

Îi mulțumim lui Dumnezeu că familia noastră este bine acum și că putem investi din nou în viața spirituală a copiilor.

Împreună cu unul dintre colegii mei de slujire, ne întâlnim în fiecare săptămână cu elevii pentru a le împărtăși Evanghelia, pentru a-i învăța despre dragostea lui Dumnezeu, pentru a le spune povestiri biblice și pentru a ne ruga împreună cu ei.

Recent, după ce am împărtășit o povestire biblică, i-am întrebat pe copii dacă cineva dorește rugăciune pentru sine sau pentru un membru al familiei care este bolnav. Cinci sau șase elevi s-au ridicat imediat și ne-au rugat să ne rugăm pentru cei dragi ai lor. Unii au cerut rugăciune pentru mamele lor, alții pentru tații lor, surorile lor sau alți membri ai familiei. A fost un moment foarte special în care ne-am rugat împreună și am văzut deschiderea inimilor lor.

Mulți dintre elevii noștri provin din familii hinduse, iar astfel de momente ne amintesc că Dumnezeu lucrează, atingând inimile tinere prin Cuvântul Său.

Împărtășirea dragostei lui Dumnezeu cu o mamă aflată în nevoie. Cu ceva timp în urmă, o mamă a venit la școala noastră pentru a-și înscrie fiul. În timpul procesului de înscriere, am observat că părea profund tulburată. După înscriere, a început să împărtășească dificultățile cu care se confrunta în familia ei.

A vorbit despre faptul că se simțea respinsă și neiubită, explicând că soțul ei se implicase într-o relație cu o altă femeie și că primea foarte puțin sprijin din partea familiei sale. În timp ce o ascultam, am simțit că Domnul mă îndeamnă să mă rog pentru ea.

Am invitat-o să stea în birou și i-am spus că eu mă încred în Isus, Cel care ne poartă poverile și ne ascultă rugăciunile. Am întrebat-o dacă îmi permite să mă rog pentru ea, iar ea a acceptat cu bucurie.

Deși hindi este a treia mea limbă și încă învăț să o vorbesc, m-am rugat pentru ea în hindi, folosind cuvintele pe care le cunoșteam. A fost o oportunitate prețioasă de a împărtăși dragostea și speranța lui Cristos cu cineva care suferea. Continuăm să ne rugăm pentru ea și avem încredere că Dumnezeu va lucra în viața ei și în familia ei.

Along, Watila și copii

Provocările oamenilor din comunitatea pe care o slujim. Una dintre profesoarele noastre, care slujește alături de noi de patru ani, trece împreună cu familia ei prin dificultăți financiare. În trecut au acumulat datorii pentru cheltuielile căsătoriei fiicei lor, iar rambursarea acestora a fost o provocare. În ultimii doi ani am avut ocazia să îi sprijinim cu plățile lunare, iar prin harul lui Dumnezeu unul dintre împrumuturi a fost achitat complet. Vă rugăm să vă rugați ca Dumnezeu să continue să poarte de grijă și să aducă libertate financiară acestei familii.

De asemenea, am sprijinit educația copiilor lor, acoperind taxe școlare, cărți și alte nevoi. Prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu și prin generozitatea voastră, cei doi copii au încheiat anul școlar cu rezultate bune și au trecut mai departe. Am putut-o ajuta și pe Riya Kumari, o fostă elevă a grădiniței noastre, a cărei familie trece prin multe dificultăți. Prin sprijinul oferit pentru educația ei, ea a putut continua studiile la școala unde a mers ulterior. Suntem recunoscători că trei copii au primit această oportunitate și speranță pentru viitor.

Îl lăudăm pe Dumnezeu și pentru viața lui Samriddhi, una dintre profesoarele noastre, care, după ani de greutăți, a reușit împreună cu familia ei să se mute într-o locuință a lor (în chirie, dar nu mai trebuie să stea cu socrii care le creau nenumărate probleme). Ne rugăm pentru pace, stabilitate și purtarea de grijă a lui Dumnezeu peste familia ei.

Vă rugăm să continuați să vă rugați pentru profesorii noștri și familiile lor, deoarece mulți se confruntă cu provocări legate de cheltuieli pentru educație, datorii, chirie și creșterea costului vieții. Pe măsură ce lucrarea crește, avem nevoie de resurse suplimentare pentru a susține echipa și pentru a putea crește sprijinul oferit profesorilor, dar în egală măsură avem nevoie de resursele necesare și pentru copiii noștri: Atula, Akala și Wapang.

Vă mulțumim că sunteți parte din această lucrare prin rugăciunile, dragostea și generozitatea voastră. Împreună vedem cum Dumnezeu aduce speranță și schimbare în viețile copiilor și familiilor pe care îi slujim.

Cu recunoștință, Along & Watila.

Vești din Palanga - locul unde se va construi centrul pentru echipare misionară. Dhiraj și Aashi, cu ajutorul lui Along și Watila, au demarat în clădirea de bambus ridicată recent cursuri de școlarizare cu copii din sat care nu merg la nicio școală. Pe 20 aprilie au realizat un sondaj în sat și au descoperit o dorință puternică din partea copiilor de a învăța, fără însă a avea acces la vreo instituție de învățământ. Prin sondajul făcut, au identificat aproximativ 65 de copii cu vârste între 3 și 10 ani, cu care au început primele întâlniri.

Mai presus de nevoile educaționale, dorința noastră este să ajungem la copiii din sat și la familiile lor cu dragostea lui Cristos. Ne rugăm ca această lucrare să fie un mijloc prin care Dumnezeu să aducă transformare spirituală în viețile lor și să le descopere dragostea Sa.

Să ne rugăm pentru Dhiraj și Aashi, dar și pentru ceilalți implicați în acest proiect ca învățători, precum și pentru copii, beneficiarii acestor eforturi.

Alte vești pe scurt. DR Congo. Din cauza Ebola, dar și a condițiilor de securitate, echipa din DR Congo a decis să amâne cu cel puțin un an seminarul de leadership care era programat să înceapă acum, în luna iulie, și care urmărea echiparea a zeci de pastori locali din zonele Bukavu, Goma și Kalehe.

Ungaria. La finalul lunii mai am fost în localitatea Vajta, Ungaria, unde am participat la conferința Tineri Pentru Misiune Europa Centrală - o zonă cu aproximativ 15 națiuni și în jur de 300 de misionari. Binecuvântarea a fost să nu fim doar prezenți ca ascultători, ci și implicați în slujire, fiind unul dintre cei doi vorbitori ai conferinței.

Emma în Lituania. În luna august a acestui an vom intra într-un alt sezon al vieții. Emma va pleca pentru următorii patru ani la studii în Lituania, la o universitate creștină, unde nu doar că a fost admisă, dar a primit și o bursă pe baza experienței de leadership pe care a arătat-o în proiecte misionare în care a fost implicată în India, astfel că 90% din cheltuielile de școlarizare sunt acoperite pentru anul 1, ceea ce este o imensă binecuvântare.

Statele Unite. În luna aprilie am fost plecat câteva zile în Statele Unite pentru un proiect internațional în care sunt implicat, dar am fost și invitat să slujesc în două biserici românești din San Francisco și Houston, precum și să mă întâlnesc cu un grup de tineri și un grup de adulți interesați de misiune în general, atât în lumea neevanghelizată, cât și în câmpul lor de slujire.

A fost un timp de excepție, pentru că oamenii au venit cu inimi deschise și am avut conversații foarte profunde și de calitate. Nu era prima întâlnire cu ei, așa că a fost mai degrabă o continuare a ceea ce începusem probabil cu mai bine de un an înainte.

Însă vreau să vă împărtășesc și o altă minune prin care Domnul ne-a purtat de grijă. Toate drumurile pe care le facem, financiar vorbind, le facem prin credință. Acum, când am plecat spre America, atât drumul acesta, cât și alte bilete spre India, Luiza le cumpărase cu un card de credit și se acumulase o datorie destul de mare. Însă, într-o împrejurare, două persoane au venit la mine și mi-au dat niște bani care, împreună, acopereau întreaga sumă care trebuia returnată pe cardul de credit. Nu am putut decât să exclam: „Doamne, ești extraordinar!". Un Dumnezeu al lucrurilor mari, dar și al celor mici. Un Dumnezeu al minunilor care folosește oameni care au acceptat să fie parte din ce face El.

Alături de ei, și voi sunteți parte din minunile Lui, prin faptul că spuneți DA lui Dumnezeu când vă aduce aminte să mijlociți, spuneți DA când Dumnezeu vă cere să susțineți financiar, spuneți DA când vă cere să mergeți și să fiți lumina lumii!

Cu inima aproape de voi,

Marian și Luiza, Emma și Irina / marianluiza@gmail.com

Notă: Din motive de securitate, vă rog să nu distribuiți în mediul online nicio parte a acestui material fără a discuta în prealabil cu noi!

La biserica din Ulziit

Relatare misionară din 22.06.2026

Dumnezeu poartă de grijă

Vă salutăm cu drag, prin harul Domnului nostru Isus Hristos! Ne bucurăm să împărtășim din nou vești despre modul în care Domnul a lucrat în lunile trecute, precum și despre provocările noastre prezente și viitoare.

Ultimele luni au fost pline de activități diverse, pe care le-am văzut ca fiind lucrarea excepțională a lui Dumnezeu, într-o perioadă în care resursele noastre păreau insuficiente, ba chiar epuizate.

În luna mai, am avut ocazia de să găzduim la Ulziit conferința pastorilor din districtul Yarmag al capitalei, care a fost un timp binecuvântat de părtășie pentru aproximativ 80 de lucrători mongoli. Într-o țară cu un teren spiritual atât de arid ca cel din Mongolia, adunarea aceasta a avut un impact deosebit asupra participanților, dar și asupra inimilor noastre, care au fost umplute de bucurie și speranță că Dumnezeu ridică și întărește lideri locali, credincioși chemării Lui. Îndrăznim să cerem cu credință zidirea credincioșilor mongoli și încurajarea lor în a duce Vestea Salvării mai departe.

Printre altele, am avut și ocazia să participăm la un proiect desfășurat lunar în vederea ajutorării a 10 familii nevoiașe din aria noastră de activitate. Odată cu ajutorul material primit, aceste familii, care se confruntă cu mari tragedii și necazuri au auzit Cuvântul și au fost încurajate să participe la programul de adunare găzduit în centrul nostru de lucrare.

Activitățile cu copiii din Ulziit continuă prin îndurarea și susținerea Domnului Isus. Cu ocazia sărbătorii de 1 Iunie, copiii din grupul nostru de lucrare au primit câte un cadou și au auzit din nou mesajul clar și puternic al Evangheliei. În plus, deși noi a trebuit să plecăm spre România, echipa rămasă în Mongolia a organizat cu dedicare o săptămână de școală de vară (VBS), care s-a desfășurat cu bine, spre slava Domnului!

Ne bucurăm în mod deosebit să știm că lucrarea nu stagnează în lipsa noastră. La Ulziit vor fi găzduite diverse grupuri de credincioși adunați pentru zidire spirituală. Ne rugăm ca Domnul să reverse protecție și har peste ei și ca toate evenimentele să se desfășoare cu cât mai puține obstacole organizatorice în absența noastră.

În această perioadă ne aflăm în România pentru mai multe vizite. Îi cerem lui Dumnezeu har special în oportunitățile de a-L sluji pe El în adunări românești.

Aceste călătorii vin la pachet și cu provocări logistice și de sănătate. Pe lângă înnoirea de pașapoarte, permise de conducere și alte asemenea documente de care trebuie să ne ocupăm, avem în vedere controlul cardiologic al lui Ruben și câteva vizite medicale pentru noi, Sami și Ani. Ne încredem în El pentru protecție asupra tuturor din familie, de-a lungul acestei perioade de călătorii și programări.

Prin îndurarea Domnului, ne pregătim pentru venirea încă unei fetițe în familia noastră!

La începutul lunii august ne vom întoarce, cu ajutorul Domnului, în Mongolia și privim deja înainte spre proiectele care ne așteaptă. Planificăm o călătorie la Selenge pentru a-i vizita și încuraja pe Uga și Ichko, lucrători mongoli, la granița cu Rusia. De asemenea, plănuim să organizăm un training special pentru lucrătorii de la Școala Duminicală din Ulziit și din satele vecine, împreună cu niște frați ce ne vor vizita din Australia.

Totodată, luna august aduce și reluarea școlii în Mongolia. Atunci, Sami va prelua un nou rol de conducere în cadrul departamentului de limba engleză.

Vă mulțumim mult pentru dragostea și partea pe care o luați împreună cu noi la răspândirea Evangheliei! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Cu prețuire și dragoste în Hristos,

Ani și Sami Șoldan / am.balaceanu@gmail.com

"Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură!"

Relatare misionară din **19.06.2026**

Cuvântul trebuie răspândit

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11:28-30)

Aceste cuvinte ale Domnului Isus sunt pline de dragoste, pace și viață. Multe suflete au nevoie să le audă, dar prin cine? Prin noi, toți cei care am primit viața veșnică prin credința în Domnul Isus Hristos.

Noi suntem lumini acolo unde Domnul ne-a așezat: la școală, acasă, la locul de muncă, în cartierul în care locuim sau în călătorii. Oamenii din jurul nostru au nevoie să audă, să citească și să vadă Cuvântul Domnului în viețile noastre.

Să îndrăznim să le spunem vecinilor, colegilor și cunoscuților noștri cuvintele Domnului. Prin puterea Duhului Sfânt putem duce mai departe Evanghelia care ne-a fost încredințată, și mie, și ție. Noi suntem martorii Lui. Există multe căi spirituale care oferă „ceva”, însă niciuna nu poate oferi viața adevărată, viața veșnică. Numai Domnul Isus poate face aceasta.

Într-o zi stăteam de vorbă cu o doamnă în vârstă de aproximativ 89 de ani. Pe măsură ce discutam, a început să-și deschidă inima și să-mi vorbească despre viața ei. Eu îi vorbeam despre Domnul Isus, iar dânsa mi-a spus: „Eu am făcut numai bine. Am fost bună cu toată lumea.” I-am răspuns: „Legați binele pe care l-ați făcut de Isus Hristos și veți avea pace cu Dumnezeu.” După ce am mai stat de vorbă, mi-a spus: „Mă simt așa de bine acum că am stat de vorbă cu dumneavoastră.” Astfel de momente îmi amintesc cât de mult tânjesc oamenii după adevărata pace pe care doar Domnul o poate da.

Cuvântul Domnului trebuie răspândit prin orice mijloc. Una dintre modalități este prin scris. Domnul Isus mi-a pus pe inimă să scriu mici bilețele cu mesaje sau versete și să le las în locuri unde pot fi găsite de oameni. Așa am și făcut.

Într-o dimineață, Domnul mi-a pus pe inimă să merg într-o zonă aglomerată. Când am ajuns acolo, erau mulți muncitori, iar eu am lăsat în anumite locuri astfel de bilețele. După câteva zile, trecând pe acolo, am văzut cum o persoană a luat și a citit un astfel de bilețel. Atunci am realizat încă o dată cât de important este să ascultăm de îndemnurile Domnului chiar și în cele mai mici detalii.

Prin harul Domnului, în ultima perioadă am avut ocazia să particip în țară la o conferință misionară, iar apoi am ajuns în Ungaria pentru câteva zile, la o întâlnire cu misionari din diferite țări europene. Tema principală a fost: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

A fost un timp deosebit de încurajare și părtășie, în care am putut să ne cunoaștem mai bine, să împărtășim experiențe din lucrare și să discutăm despre provocările și oportunitățile întâlnite pe câmpul de misiune.

În continuare, intenționez ca în luna septembrie să particip la o conferință internațională a misionarilor, care va avea loc în Thailanda și la care vor lua parte lucrători din întreaga lume. De acolo, cu ajutorul Domnului, doresc să ajung din nou în India pentru a continua lucrarea pe care El mi-a încredințat-o.

Vă mulțumesc din inimă pentru partea pe care o aveți în răspândirea Evangheliei. Vă mulțumesc pentru rugăciunile dumneavoastră și pentru sprijinul financiar oferit. Domnul Isus să vă răsplătească pentru fiecare sacrificiu făcut și să vă binecuvânteze din belșug!

Cecilia / ciciromania@gmail.com

Peru

Pe râu, spre comunitatea Nahua

Relatare misionară din 17.06.2026

Har în jungla peruană

Vă salutăm de aici, din Peru, cu mult dor. Domnul să vă binecuvânteze cu tot ce știe El că aveți nevoie fiecare. Iată că a sosit timpul să trimitem ceva vești despre lucrare.

După un timp destul de lung de așteptare, a sosit și momentul potrivit în care soțul meu, Raúl, a putut să călătorească la tribul Nahua.

Cu ajutorul Domnului a cumpărat 15 butoaie de plastic de 600 de litri și le-a trimis în junglă ca să le ducă la tribul Nahua. Pe lângă acestea, a mai dus și trei saci mari plini cu haine primite din donații de la diferite persoane pe care le-a folosit Domnul. De asemenea, a dus și niște căni de plastic pe care le-a primit tot prin donație.

Oamenii aceștia din tribul Nahua nu au un izvor de unde să ia apă și sunt nevoiți să folosească apă din râu, care este contaminată cu mercur, provenit din direcția unei mine de aur care se găsește mai sus pe râu.

Raúl s-a gândit să cumpere aceste bidoane de apă în care pot strânge apă de ploaie pentru consum. Din cauza apei contaminate, aceste persoane au tot felul de boli și tumori pe corp care le provoacă moartea, de la copii, adolescenți, tineri și până la vârstnici.

Raúl a plecat din Lima pe 11 mai și a ajuns în Sepahua pe 13 mai, unde a stat până pe 23 mai. A fost o situație mai delicată, deoarece autoritățile din Sepahua nu voiau să-l lase să intre la tribul Nahua.

Dar Domnul l-a folosit și în Sepahua până când a sosit și momentul să călătorească la tribul Nahua.

Între timp, a ajutat la înmormântarea unui nativ Nahua care murise și nu avea coșciug ca să fie înmormântat. Mulțumim Domnului că Raúl a putut să-i ajute și au reușit să-l înmormânteze și să vestească Cuvântul Domnului atât la priveghi, cât și la înmormântare.

O altă problemă era că nu găsea transport ca să poată duce butoaiele de apă din Sepahua la tribul Nahua. Dar Domnul, care este bun, a făcut posibilă și lucrarea aceasta.

Când au auzit cei din trib că fratele Raúl este în Sepahua și că le-a adus butoaie de apă și haine, s-au mobilizat toți și au venit fiecare cu barca lui ca să ia butoaiele. Chiar și băiatul acelui om care a murit s-a oferit să ajute să ducă două butoaie, ca mulțumire pentru ajutorul primit la înmormântarea tatălui său. Domnul este bun și planurile Sale sunt mult mai bune.

Mulțumim Domnului și tuturor fraților care s-au rugat, iar Domnul a răspuns și a lucrat într-un chip minunat.

Pe 24 mai a ajuns la tribul Nahua cu toată încărcătura. Mulțumim Domnului pentru felul în care i-a purtat de grijă în călătoria pe râu de două zile până a ajuns la trib. Ajuns acolo, a ajutat să monteze robinete la fiecare butoi.

De asemenea, a profitat de timp și i-a strâns în fiecare zi pe cei care au vrut să vină să le împărtășească din Cuvânt.

A fost un timp destul de greu pentru Raúl, deoarece a luat un virus de gripă cu febră mare și, peste aceasta, din cauza apei, a avut probleme și cu stomacul. Au fost 4-5 zile foarte complicate. Dar a simțit puterea rugăciunilor tuturor celor care s-au rugat. Domnul a ascultat și l-a întărit în fiecare zi.

De asemenea, Domnul a lucrat și au semnat un contract cu cei din trib, care îi permite intrarea liberă în trib.

Luni, pe 1 iunie, a plecat de la tribul Nahua spre casă. A avut o călătorie cu peripeții, dar Domnul i-a dat putere și, după 5 zile de călătorie din barcă în barcă, din mașină în mașină, a ajuns acasă vineri seara la ora 7:30. Când a plecat de la tribul Nahua cu barca spre Sepahua, la un moment dat s-a scufundat barca în partea din spate. Mulțumim Domnului că se aflau la marginea râului și au putut să salveze toate lucrurile din barcă. Singura problemă a fost că s-a udat tot, inclusiv hainele, și a trebuit să stea uzi până s-au uscat pe ei și cele din bagaj, până a ajuns în Sepahua. Nu lipsesc problemele în aceste călătorii, dar nici Domnul nu lipsește, iar lucrul acesta este minunat. Este o mare binecuvântare să știm că atât de mulți frați și surori scumpi se roagă pentru noi.

După o săptămână de stat în Lima, ieri, pe 16 iunie, Raúl a plecat într-o altă călătorie spre zona muntoasă care se numește Ayacucho. Astăzi a ajuns în Ayacucho, slavă Domnului, și s-a întâlnit cu un pastor în vârstă de 80 și ceva de ani, cu care va călători împreună la tribul Matighenga. Raúl va merge pentru prima dată la acest trib. Rugați-vă ca Domnul să-l ocrotească și să-i vorbească despre ce poate face pentru acești oameni.

Eu, Aura, continui cu activitățile în Lima, mulțumind Domnului pentru ajutorul și sprijinul pe care mi le dă în fiecare zi. Am probleme cu coloana și acum fac ceva terapie. De fapt, amândoi avem probleme, iar Raúl și-a făcut RMN și a descoperit că are mai multe hernii la coloană. Mulțumim Domnului și dumneavoastră că vă rugați pentru noi.

Mulțumim tuturor celor care ne susțin atât în rugăciune, cât și financiar. Suntem foarte recunoscători și mulțumitori. Domnul să vă răsplătească însutit!

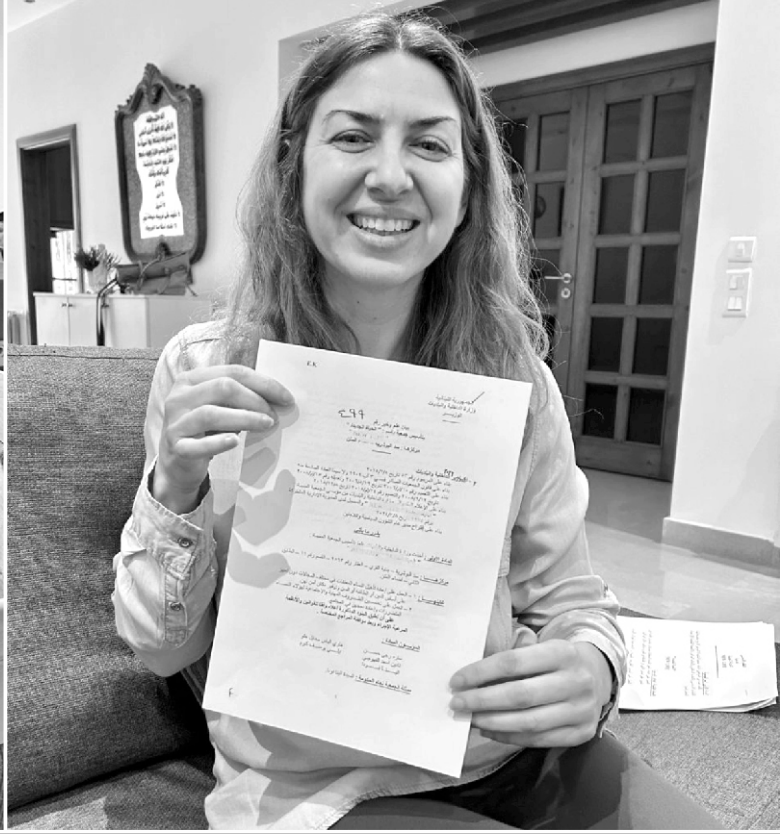
Suntem împreună lucrători în ogorul Domnului.

Vă îmbrățișăm cu dor și drag!

Raul și Aura, împreună cu **Briana și Filip Tello** /
auratrascuperu@yahoo.com

"Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură!"

Relatare misionară din 09.06.2026

Așteptarea celor neprihăniți

„Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută. Bine este să aștepți în tăcere ajutorul Domnului.” Plângerile lui Ieremia 3:25-26

„Așteptarea celor neprihăniți nu va fi decât bucurie, dar nădejdea celor răi va pieri.” Proverbe 10:28

„Și vei ști că Eu sunt Domnul și că cei ce nădăjduiesc în Mine nu vor fi dați de rușine…” Isaia 49:23

Aceste versete mi-au răsunat în inimă și în minte într-un mod aparte în ultima vreme, căpătând o semnificație mult mai profundă pentru mine în această perioadă de tranziție neașteptat de lungă prin care am trecut în lucrarea la care Domnul m-a chemat în Orientul Mijlociu.

Iată că acum, cu multă recunoștință în inimă, vreau să vă împărtășesc minunata veste că, după doi ani și două luni de așteptare, Domnul ne-a făcut imensa bucurie de a primi, în sfârșit, aprobarea oficială a actelor asociației pe care am înființat-o! Glorie Regelui regilor! Mulțumesc din suflet tuturor celor care ați rămas alături de mine în această perioadă dificilă, mijlocind înaintea Tronului de Har pentru această cauză.

Privind în urmă la acești doi ani, Îi dau slavă Domnului că, în suveranitatea Lui, El nu încetează să lucreze, chiar și din culise, pentru sufletul care-L caută și care așteaptă în tăcere ajutorul Lui. Nicio experiență nu este irosită! Pot spune că multe și prețioase sunt lecțiile spirituale pe care le-am învățat în această perioadă lungă de așteptare, de confuzie, de întrebări și frământări lăuntrice.

Printre cele care mi-au rămas cel mai adânc întipărite în inimă se află stăruința în rugăciune și dependența totală de Domnul — învățând să mă țin și mai strâns de mâna Lui și să mă las călăuzită de Bunul meu Păstor, bazându-mă pe credincioșia Lui, atunci când totul pare tulbure, întunecat și nu pot vedea nimic înainte.

O altă lecție importantă a fost necesitatea aprofundării rădăcinilor sufletului meu în El. Această lucrare ascunsă a inimii — cunoașterea intimă a Domnului Isus și rămânerea în El, în ascultare de Cuvânt — este infinit mai importantă decât orice lucrare exterioară, orice succes în activități sau programe.

Cu foarfecele în mână, curățind și îndepărtând orice lăstar neroditor, Tatăl meu, Vierul, este mult mai interesat de șlefuirea omului dinăuntru și a caracterului meu decât de ceea ce aș putea face vreodată pentru El — activități poate intens apreciate de oameni, dar care, în ochii Lui, nu sunt decât frunziș fără rod. De aceea, chiar dacă acest proces de smerire și dezbrăcare de tot ce este neroditor este adesea dureros, El are în vedere binele nostru suprem și știe cum să-Și facă mlădița și mai roditoare.

Precum am relatat și în ultima mea scrisoare, contextul social și politic din țară a rămas în mare parte neschimbat. Pe fondul tensiunilor regionale care continuă să se intensifice, țara traversează una dintre cele mai dificile perioade din ultimii ani, marcată de un colaps economic generalizat și de o profundă criză politică. Starea de urgență și operațiunile militare desfășurate în diferite zone împotriva teroriștilor au provocat deplasări masive de populație, sute de mii de oameni fiind nevoiți să își părăsească locuințele în grabă.

Această situație pune o presiune uriașă asupra autorităților, care încearcă să răspundă simultan provocărilor de securitate și nevoilor umanitare tot mai mari. În multe regiuni afectate de bombardamente, distrugerile sunt atât de extinse încât numeroase familii trăiesc cu incertitudinea dureroasă că nu vor mai avea un cămin la care să se poată întoarce.

În mijlocul acestei realități dificile, Îi mulțumesc Domnului pentru protecția Sa și pentru felul în care m-a ajutat să mă adaptez psihic și emoțional provocărilor constante ale vieții în vreme de război, cu momente deosebit de intense și multe nopți nedormite din cauza bubuiturilor exploziilor din zonele învecinate ale capitalei, a detunăturilor sonice provocate de avioanele militare supersonice, precum și a prezenței permanente a dronelor care survolează zona și a zumzetului lor apăsător.

Intensitatea tuturor acestor lucruri se resimte tot mai puternic și pe plan spiritual, iar în ultima perioadă am simțit o luptă spirituală deosebit de

apăsătoare. Cu toate acestea, după obiceiul nostru, am continuat să ne întâlnim săptămânal împreună cu mica noastră echipă pentru rugăciune și mijlocire, căutând ajutorul și înțelepciunea Domnului pentru noua etapă în care urmează să pășim.

Slavă Domnului că apartamentul pe care l-am primit ca dar pentru a fi folosit drept adăpost pentru femei și copii abuzați este acum complet echipat și pregătit să primească beneficiari. Așa cum am menționat anterior, acesta se află într-o zonă mai sigură, mai puțin expusă atacurilor, locuită în mare parte de o comunitate de creștini. Faptul că locuința dispune și de un nivel de subsol o face potrivită pentru a servi drept refugiu în astfel de situații de conflict.

Îi sunt recunoscătoare Domnului că am putut deja folosi acest loc ca adăpost pe toată perioada războiului, împreună cu cele două beneficiare, Amy și Eleanor, dar și ca spațiu de întâlnire pentru echipă, unde ne adunăm săptămânal pentru rugăciune și studiu biblic, precum și pentru diverse sesiuni de instruire profesională.

În această perioadă, pe lângă alte lucrări mai mici necesare la apartament, a fost nevoie să intervenim și pentru repararea unor fisuri și crăpături destul de mari la nivelul terasei, precum și pentru desfundarea canalizării exterioare — probleme care au ieșit la iveală odată cu venirea ploilor.

Mulțumim din inimă tuturor celor care au contribuit prin Info Misionar cu daruri financiare atât de generoase. Acestea ne-au fost de un real ajutor atât pentru acoperirea cheltuielilor neprevăzute legate de apartament, cât și pentru susținerea lunară a persoanelor din echipă. Domnul să vă răsplătească înmiit pentru tot ceea ce faceți pentru noi și pentru lucrarea din Orientul Mijlociu!

Însă, pe lângă binecuvântările primite, cel rău, care se ridică întotdeauna împotriva planurilor lui Dumnezeu, nu a rămas nepăsător în această perioadă și încearcă în continuare să ne pună piedici.

În contextul afluxului masiv de persoane strămutate în zonele noastre, a început să se simtă tot mai mult teamă și suspiciune în cadrul comunităților creștine. Din păcate, nu cu mult timp în urmă a avut loc un incident la aproximativ 15 minute distanță de noi, unde un bloc de locuințe a fost ținta unui bombardament, iar mai multe persoane nevinovate și-au pierdut viața după ce câțiva teroriști se ascunseseră printre civili.

Ca urmare, autoritățile locale au început să aplice măsuri stricte de supraveghere privind persoanele care intră și ies din zonele rezidențiale, fiind necesare aprobări prealabile inclusiv pentru închirierea apartamentelor sau găzduirea unor persoane pe termen mediu și lung.

În blocul rezidențial în care locuim există o femeie în vârstă, membră a administrației blocului, cunoscută pentru conflictele și problemele pe care le provoacă între vecini. De ani de zile este implicată într-un proces juridic cu mai mulți locatari ai clădirii și obișnuiește să amenințe și să strige la toți cei din jurul ei.

Deși am tratat-o numai cu respect și bunăvoință, am aflat recent că, după mutarea noastră, aceasta a răspândit un zvon fals conform căruia intenționăm să deschidem în apartament o afacere — o școală pentru copii cu dizabilități.

De atunci, suntem constant supravegheați și priviți cu suspiciune. Recent, sub pretextul verificării unei probleme la instalația de canalizare, femeia aceasta a insistat să intre în apartament și să vadă inclusiv subsolul, iar în acel timp a fotografiat pe ascuns unul dintre dormitoare. Ulterior, o altă vecină a venit și ne-a avertizat să nu desfășurăm activități care ar putea fi interpretate ca funcționând în regim de afacere, deoarece a aflat că această femeie este pregătită să ne reclame la autorități. De asemenea, ne-a informat că această femeie malițioasă a mai răspândit și alte zvonuri defăimătoare despre mine.

Ne rugăm ca Domnul să intervină în această situație dificilă, să dea la o parte orice piedică, pentru că ne dorim să putem demara lucrarea cât de curând. Deși înțelegem provocările omenești și contextul tensionat în care trăim, simțim totodată și o opoziție spirituală profundă, care caută să ne descurajeze și să împiedice lucrarea pe care Dumnezeu o face prin noi. Totuși, avem încredere că Domnul va lupta pentru noi și ne va izbăvi, pentru că El este pe deplin capabil să o facă.

Toată această experiență a reconfirmat și mai mult o viziune pe care o port în inimă de multă vreme: credința că într-o zi Domnul ne va dărui propriul teren, pe care să putem construi un loc dedicat adăpostirii și sprijinirii persoanelor aflate în mare nevoie de protecție și vindecare după traumele profunde prin care au trecut, fără astfel de constrângeri și limitări. Ne încredem că la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.

Pe la mijlocul lunii mai am reușit, într-un final, să ies pentru o perioadă din țară, după ce zborurile rezervate anterior fuseseră anulate. Mă aflu acum în România, unde petrec un timp prețios alături de familie și am ocazia să împărtășesc despre lucrarea din Orientul Mijlociu cu persoane și biserici susținătoare.

Vă rog să îl purtați în rugăciune și pe tatăl meu, care urmează să treacă printr-o intervenție chirurgicală la ochi, precum și pe cumnata mea, care în curând va naște prin cezariană cel de-al doilea băiețel. Ne rugăm ca Domnul să le poarte de grijă și ca totul să decurgă bine, mai ales având în vedere că sarcina este una cu risc mai ridicat din cauza vârstei. Mă bucur că pot fi alături de ei în această perioadă și să-i sprijin atât cât pot.

Cu ajutorul Domnului, mi-am propus ca în jurul mijlocului lunii iulie să mă întorc pe teren pentru a începe efectiv lucrarea și pentru a deschide adăpostul în vederea primirii beneficiarilor.

Vă rugăm să mijlociți împreună cu noi pentru ca acest lucru să fie posibil și ca Domnul să ne netezească drumul înainte. Ne rugăm, de asemenea, ca El să poarte de grijă și în privința vizei de voluntar de care voi avea nevoie înainte de reintrarea în țară, proces care urmează să fie gestionat de biserica locală.

De asemenea, ne rugăm ca Domnul să poarte de grijă tuturor resurselor necesare — atât materiale și financiare, cât și umane — trimițând persoanele potrivite care să ni se alăture în echipă ca voluntari și colaboratori în această lucrare atât de necesară, mai ales în aceste vremuri tulburi, când rata abuzului domestic a crescut alarmant, iar adăposturile care pot oferi sprijin și recuperare pe termen lung sunt foarte puține.

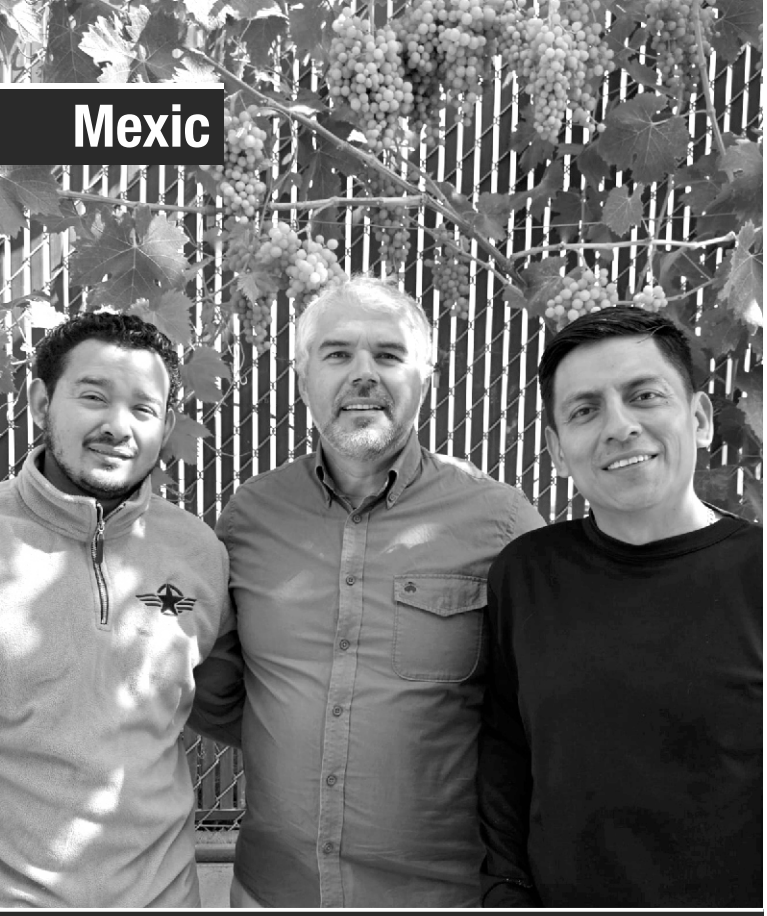
Dorința noastră cea mai mare este ca, prin intermediul acestui centru, cât mai multe suflete să ajungă să-L cunoască pe Domnul, pentru că El este singurul ajutor adevărat. El este Așteptarea celor neprihăniți și tot El aduce vindecare, restaurare și transformare celor care își pun încrederea în El.

Vă mulțumesc din inimă pentru felul minunat în care îmi rămâneți alături cu atâta credincioșie pe acest drum al credinței și al slujirii Domnului, pentru gloria Numelui Său în Orientul Mijlociu. Domnul să vă fie mereu sprijinul, pacea și nădejdea vie în orice vreme și în orice împrejurare!

Cu recunoștință și prețuire,

Alina Vodă / alina7v@googlemail.com

Narcis cu fr. Yobani (stanga) și fr. Emanuel (dreapta), viitorii prezbiteri

Relatare misionară din 21.06.2026

Credincioșia Domnului

A venit vara. Pentru noi zona în care locuim este o zonă de invidiat de mulți pentru temperatura de care ne bucurăm, datorită faptului că locuim la doi km de oceanul Pacific. Briza de la ocean menține o temperatură decentă de 23-25 de grade Celsius, iar lunile august și septembrie se apropie de 30 de grade. Partea negativă este că nu plouă deloc din martie până în decembrie, chiar ianuarie. Avem foarte puține ploi în timpul anului. Anul acesta se anunță fenomenul El Niño și se pare că vom avea o iarnă mai ploioasă. Când plouă, toate dealurile înverzesc și arată ca o mică Elveție dar cum nu mai plouă, totul se usucă și crește riscul de incendii.

Apoi avem vânturile de Santa Ana care vin dinspre deșert, foarte calde și uscate. Sunt așa de uscate încât se usucă gâtul și nasul și ca să putem dormi, trebuie să folosim un umidificator. Uneori și școlile se închid. Partea bună este că durează 3 sau 4 zile, dar în aceste zile au loc marile incendii din California. Acolo arde mai mult decât în Mexic deoarece au mai multă vegetație, ei udă mai mult, iar casele sunt din lemn și nu din bolțari de ciment ca în Mexic. Apoi praful la noi este dușmanul numărul 1 al lui Sara. Drumurile sunt nepavate în colonia noastră și restul vă imaginați. Este o rușine ca într-o zonă unde 320 de zile din cele 365 ale anului sunt însorite și să nu poți să usuci rufele pe sârmă ci la uscător care consumă gaze, curent și strică îmbrăcămintea. În fine, gata cu vremea.

În familie ne bucurăm de anumite binecuvântări speciale. Caleb a fost ales de toată clasa ca să lucreze ca mecanic la un atelier de aviație de la aeroportul din Fresno, California, cam la 35 de km de unde locuiește. Instructorul lui de la colegiul de aviație lucrează part-time la acest atelier și patronul care deține mai multe aeronave de corporație i-a cerut instructorului să aducă de la colegiu un elev pe care să îl formeze ca mecanic. Din toată clasa l-a ales pe Caleb al nostru. Am fost uluiți de bucurie.

Caleb a terminat cu bine cursul de fuselaj și a primit licența care îi permite să dea semnătură pentru munca lui la aeronave. În ianuarie va termina și cursul de motoare. Toată vara va lucra full-time, iar din august part-time ca să poată merge și la școală. Este un răspuns la rugăciunile noastre și ne bucurăm mult pentru ceea ce Dumnezeu face în viața lui și mai ales că el însuși recunoaște harul Domnului în viața lui. Duminica slujește în biserica locală la grupul de închinare.

Ruthie a găsit și ea de lucru în domeniul în care studiază la facultatea din Fresno și lucrează part time la o clinică de autism ca tehnician în comportament (traducere din engleză). Vă las să înțelegeți cum vreți deoarece nici eu nu știu prea mult. Deci atât Caleb cât și Ruthie în decurs de două săptămâni și-au schimbat joburile din domeniul restaurantului, bucătar și chelneriță, la joburi în domeniul în care studiază. Ruthie slujește în aceeași echipă de închinare cu fratele ei, Caleb.

Joshua a terminat liceul, iar acum vrea să meargă la același colegiu să învețe aceeași meserie ca fratele lui, Caleb. Nathanael este încă la noi la școală, la liceu, iar Jojo anul acesta începe liceul. Este greu pentru copiii noștri să crească pe câmpul de misiune și să nu se identifice cu niciun loc. Mexicul încă nu este țara lor și nici nu putem să îi obligăm să aleagă chemarea noastră. Sara și eu am avut chemări speciale din partea Domnului și tot ceea ce dorim și ne rugăm pentru copiii noștri este ca ei să Îl iubească și să urmeze pe Domnul Isus. Acum Nathanael și Joshua lucrează la documentele lor de rezidență pentru California. Sunt foarte multe de rezolvat în privința asta și apreciem rugăciunile dumneavoastră.

La adunare continuăm să luptăm lupta credinței. Adunarea de rugăciune a devenit foarte atrăgătoare după ce pe o tablă de scris pe perete am scris cererile de rugăciune și după câteva săptămâni am început să vedem răspunsul lui Dumnezeu. Aceasta i-a motivat pe frați să aducă cererile lor cu mai multă încredere.

Fratele Regino s-a retras din slujba de prezbiter datorită vârstei, 82 de ani, iar Paco, al doilea prezbiter va sluji până la sfârșitul anului. Soția lui nu este credincioasă și nici copiii lui și a înțeles că trebuie să lase slujba de prezbiter și să se concentreze pe mântuirea familiei. Va continua să predice conform rolului de predicat din adunare.

Așa că, din decembrie, voi rămâne singur ca prezbiter. M-am consultat cu fratele Ixrael Ibarra, care de câțiva ani este unul dintre frații mexicani la care dau socoteală și amândoi am căzut de acord să lucrez la formarea ca prezbiteri a fraților Emauel și Yobani care au situații familiare favorabile, dar au nevoie de creștere spirituală. Pentru moment lucrez cu amândoi, îi implic în slujire, îi punem la probă și ne rugăm intens pentru ei.

Nu este datoria noastră să îi forțăm la această slujbă ci, din contră, după Scriptură, este o dorință pusă în ei de Domnul, "dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun." 1 Timotei 3:1 Așa că vă rog să ne ajutați cu rugăciunile dumneavoastră și în această privință.

La școală mai avem o săptămână și luăm vacanță. În urmă cu o lună am avut inspecția anuală și acum 5 zile ne-au anunțat că pentru al șaptelea an consecutiv am obținut statutul de Școală Model pentru 2026-2027. Este un motiv de mare bucurie și satisfacție și recunoștință față de Domnul și harul Lui nemărginit.

Pe 12 iulie, Sara, eu, Joshua, Nathanael și Jojo vom veni în România și vom sta până pe 21 august. Sperăm să avem un timp de odihnă, părtășie cu familia și frați în Domnul, să mai facem câte ceva pe lângă casă și să ne încărcăm bateriile pentru revenirea noastră în Mexic și începerea noului an școlar, continuarea slujirii în Biserică prin evanghelizare și ucenicizare.

Vă mulțumim pentru tot ceea ce faceți pentru noi și lucrarea din Mexic. Fiți răsplătiți de Domnul.

Pentru că El viu,

Narcis, Sara și copiii **Dragomir** / narcisnsara@yahoo.com

Adina cu femeile native la biserică, de ziua mamei

Relatare misionară din 19.06.2026

Multe activități, cu multe cheltuieli

Lunile de primăvară ne-au ținut ocupați într-o continuă activitate de slujire. O treime din timp l-am petrecut între aseninka la San Fausto. Restul timpului, săptămânal am avut de ținut sau organizat cursuri pentru credincioși, în diverse contexte, iar într-una din duminici Marc a avut de predicat un mesaj important în Adunarea în care suntem integrați.

În timp ce am încercat să echilibrăm activitățile lucrării cu școala copiilor sau nevoia de odihnă și sănătate, în această perioadă am fost supuși unui val copleșitor de cheltuieli nepreväzute. Ni s-au stricat mai multe echipamente și lucruri de uz zilnic, au fost și cheltuieli de sănătate pentru noi sau alții din jurul nostru. Ne-am simțit probați cu privire la încrederea noastră că Domnul va purta de grijă în continuare, în timp ce numărul celor care susțin lucrarea misionară, nu numai în dreptul nostru, dar și în general, pare în scădere.

Deși mulțumim lui Dumnezeu că am făcut față în aceste luni de mari cheltuieli, considerăm că trebuie să fim onești, spunându-vă că multe proiectele de pe câmpul misionar sunt finanțate insuficient. Dar mai bine să luăm lucrurile și să vi le spunem pe rând.

Martie în San Fausto. La jumătatea lui martie, Marc împreună cu un frate diacon din biserica noastră de la oraș, au mers să pună în funcțiune casa misionară: curățenie generală și tăierea ierbii în tot perimetrul terenului, pentru a scăpa de insecte și posibili șerpi. Chiar a prins un boa de peste 3 metri lungime. Șeful satului l-a omorât pentru că îi mânca puii de găină, iar Marc a învățat să scoată pielea de pe șarpe.

A continuat lucrările la corpul anexei, instalând țevile de apă pentru baie. A reluat lecțiile biblice din Evanghelia după Luca. Cu șeful satului a stabilit termene pentru curățarea drumului, dar ploile au blocat apoi lucrările. Pe drumul de întoarcere, un copac enorm căzuse în drum și o altă mașină cu pasageri încerca să își facă loc printre ramuri. Marc a folosit drujba electrică pe baterii ce e mereu în mașină exact pentru situațiile acestea. Au tăiat suficiente ramuri pentru ca mașinile să treacă, dar lanțul drujbei a fost irecuperabil distrus și a trebuit înlocuit.

Sănătatea Rosaliei. Sora Rosalía se plângea în ultimul timp de articulații, cu degete deformate. Îngrijorată, și-a făcut radiografie și i s-a spus că are început de artrită. În plus, nu mai vedea bine cu ochelarii. Marc a luat-o la Pucallpa la plecarea din San Fausto, ca să își facă controale și analize. Oftalmologul i-a schimbat rețeta și i-am făcut alți ochelari.

Un doctor ortoped i-a confirmat o artrită incipientă, i-a dat rețetă și i-a spus că degetele pot fi corectate chirurgical. Am dus-o și la endocrinolog, ca să verificăm dacă doza actuală de levotiroxină e corespunzătoare. Însă analizele hormonale arătau un enorm dezechilibru, care l-a făcut pe specialist să bănuiască o revenire a cancerului tiroidian, după 18 ani de la operație. I-a schimbat doza de hormoni și a pus-o să repete analizele după două luni.

Rosalía este o persoană anormal de corectă pentru poporul și cultura ei aseninka. Deși noi am dorit s-o ajutăm cu cheltuielile pentru toate aceste consultații, ea nu a acceptat să nu își plătească partea ei. În următoarea perioadă a strâns banii din vânzarea recoltei de cacao de pe ogorul unde muncește singură, și ne-a restituit suma aproape integral. Nu numai atât, în ultima seară la oraș, ne-a rugat să o ducem la o farmacie naturistă, de unde și-a luat tot ce i-a rețetat reumatologul, suplimente destul de scumpe pentru artrită. Așa cum își ia cu sfințenie zilnic doza de levotiroxină, de aproape 20 de

ani, a început să ia și aceste suplimente. Efectele n-au întârziat să apară, durerile și amorțelile dispărând, recuperându-și mobilitatea.

Însă preocuparea că s-ar putea întoarce cancerul a început s-o roadă. Ne mărturisea că nu putea să doarmă și se ruga la Dumnezeu să o scape de această amenințare. După două luni am luat-o iar cu noi, să repete analizele. Aveam cu toții emoții, dar doctorul ne-a confirmat că toți parametrii au ieșit perfect. Schimbarea dozei hormonale a fost suficientă. Doza rețetată cu 3 ani înainte fusese greșită și dusese la dezechilibre și alte simptome. Rosalía a răsuflat ușurată și s-a grăbit să împărtășească vestea cea bună cu familia ei care se perpelea de grijă acasă. Mulțumim și noi lui Dumnezeu care e bun și credincios cu ea, chiar prin încercări, făcând din ea o lumină în satul și cultura ei.

Marc a trecut-o pe lista de așteptare pentru operație cu o echipă de chirurgi misionari din SUA care vin periodic să se ocupe de cazuri sociale din jungla peruană. După evaluare și triaj, i-au spus că în funcție de priorități, poate fi operată la degete în august sau ianuarie.

Aprilie în San Fausto. Când ne-au lăsat ploile, am fost toată familia la San Fausto. Adina a reînceput lecțiile biblice cu copiii din sat și a pregătit casa misionară pentru vizitele ce urmau. Marc a terminat instalația electrică pentru noua baie. În sat a venit și Quilmer, tânărul evanghelist care ne mai ajută făcând vizite pe la oamenii izolați din sat. Unii din credincioși se deschid mai ușor cu el pentru că e de-al lor și i-au mărturisit că au suferit de îndoieli, dorind să lase calea credinței, simțindu-se singuri și nesiguri pe ei în lunile ploioase când nu au fost vizitați și însoțiți. Li se pare greu să fie fideli, mai ales că nu au prins încă obiceiul de a se ruga, sau să citească singuri din Scriptură.

Când eram acolo, o vecină, Adelina, a avut o criză de litiază biliară. Am ajutat-o cu pastile de durere și cu bani să fie dusă la Urgențe în oraș. Până acolo durerea s-a calmat, așa că medicul nu a putut să o trimită la operație în alt oraș mai departe, după protocoalele Ministerului Educației. Au trimis-o acasă, zicându-i să revină la spital când o doare mai tare, ca să se justifice cheltuiala prin sistemul național de asigurări.

Am dus-o apoi să își facă ecografie, unde se vede o piatră de 10x5 mm ce poate oricând provoca o criză periculoasă. Am căutat și varianta unei operații la privat. Un prieten din Pucallpa ne-a recomandat un doctor care operează laparoscopic, dar așa ar însemna o cheltuială de cel puțin 6.000 de RON. Am pus familia să strângă bani, să nu aștepte înrăutățirea situației. Și autoritățile din San Fausto ar putea contribui din punga satului, sau să vândă o vacă, pentru a completa banii pentru operație. În caz că reușesc să se mobilizeze, noi ar trebui să ne ocupăm să scoatem pacienta la clinica din orașul mare, doar că, deocamdată nu avem nici noi fonduri pentru așa ceva. Între timp, cu credincioșii din San Fausto, am continuat să ne rugăm să nu pățească Adelina altă criză sau ceva mai grav.

Altă greutate cu vremea ploioasă a fost că panourile solare nu făceau față. Bateriile de stocare nu mai țin nici 20%, așa că singura variantă a fost să meargă generatorul pe benzină toată ziua, pentru ca frigiderul să ne țină mâncarea în stare bună. Pentru că întregul sistem electric, vechi din 2005, nu mai face față, avem de gând să îl înlocuim. Întrebând la diverse firme, cel mai ieftin ar fi o investiție de 3.000 de euro, cu care am schimba panourile, invertorul, bateriile, cablajul.

Mulțumim Domnului că a răspuns la rugăciuni și nu a mai plouat două zile înainte să plecăm spre oraș. Drumul, deși mai prost și mai sălbăticit ca niciodată, se mai zvântase, așa că nu am rămas blocați cu mașina nicăieri.

Cu liderii studențești. Organizația regională de studenți evanghelici a ținut o tabără de lucru cu ocazia vacanței de Paște. Președintele organizației l-a mai auzit vorbind pe Marc la adunarea de tineret a bisericii sale și l-a invitat să țină o prelegere. În acea sâmbătă, Marc s-a dus pregătit să le prezinte un material despre bazele biblice ale misiunii, conform temei stabilite.

Când a ajuns acolo, a fost copleșit de interesul și deschiderea acestor tineri avizi de cunoaștere care l-au asaltat cu întrebări din toate unghiurile teologice, științifice, etice, sociologice. L-au rugat să rămână la prânz, și să stea și seara, la părtășia de după cină. Marc le-a împărtășit despre timpul lui de studenție în care a colaborat cu o organizație ca a lor, despre provocările de a fi creștin într-un mediu ideologic ostil, inclusiv despre perioada comunistă.

Prezentarea principală a captat atenția și a iscat multe alte întrebări. Marc însuși s-a simțit revigorat din interacțiunea cu oameni isteți, pregătiți, dornici și capabili de performanță academică, intelectuală. Nouă ne lipsește mult tipul acesta de stimulare, oamenii între care am tot slujit fiind la polul opus, iar aceasta de multe ori ne usucă.

Predica de duminică. Motivul principal pentru întoarcerea din trib la sfârșitul lui aprilie a fost că Marc fusese programat să predice duminica următoare în biserica locală în care suntem integrați. Păstorul vrea să mai varieze persoanele care iau cuvântul, ca să fie

Lecțiile cu copiii de marțea seara

mereu ceva proaspăt. Fiind o adunare mare, cu multe urechi atente și nevoi variate, nu este o temă ușoară pregătirea unei predici.

Am observat de ceva timp lipsa proclamării clare și intenționate a Evangheliei în fiecare duminică, fiind programul și temele pe alte subiecte. Marc și-a pus ținta ca oricine va fi duminică în sală să fie bine lămurit despre ce a făcut Mântuitorul pe Cruce, despre siguranța mântuirii, și despre practica creștină care elimină natural orice ritual religios care ar face concurență credinței în Cristos. Până la urmă a ales unul din textele cele mai complete despre acest subiect, de la Coloseni 2.

Cursul de Biblie în contextul original. De fapt, punctul culminant al săptămânii, când nu suntem în trib, pentru Marc este cursul pe care îl predă vineri noapte. Într-o locație spațioasă, pe terasa acoperișului casei unui frate cu dare de mână, Marc predă un material unic în felul lui pe care l-a compilat din cercetările sale, pentru a învăța pe lucrătorii din biserici cum să interpreteze Scripturile.

Le arată uneltele digitale pentru analiza textului în limba originală, cum să acceseze studii de specialitate, cum să folosească critica textuală, literatura comparativă, sau să gândească în termenii revelației progresive date profeților biblici în propriul context al Orientului Apropiat Antic. Folosește ca model cartea Genezei, unde se construiește baza cosmoviziunii iudeo-creștine.

Biserica în case. Marc a asumat responsabilitatea de a supraveghea mai multe strângeri de grupuri de credincioși în case, dar anul acesta, pentru că aceste grupuri au crescut și s-au mai format lucrători, s-a dedicat strict unui singur grup, în care conduce strângerea în mod alternativ cu alt frate, în funcție de timpul fiecăruia. Participanții pot aduce mâncare pentru a pune pe masa comună.

Apoi cântăm, ne rugăm, și se ține o oră de studiu inductiv și interactiv. Toți sunt invitați să își spună părerea, în timp ce Marc supraveghează și are grijă să se atingă punctele principale ale lecției. La sfârșit ne rugăm unii pentru alții și pentru misionari din întreaga lume.

O mare durere este numărul mare de frați și surori afectați de cancer, în diverse stadii ale bolii și tratamentului, cu viața bulversată de cruntul diagnostic. În acest grup ne rugăm de fiecare dată pentru cel puțin 5 persoane afectate, din mijlocul nostru. Deși pentru credincioși vedem efectul puternic al credinței, seninătatea și curajul cu care înfruntă boala și tratamentele, uneori nevoia de sprijin emoțional este foarte mare, iar nevoile materiale în lupta cu cancerul, și mai mari!

Ne simțim mici și neputincioși, dar deseori încurajați de răspunsurile lui Dumnezeu care deschide uși și continuă să facă minuni. Într-o seară, un soț preocupat ne-a spus să ne rugăm căci soției cu leucemie i s-a detectat o infecție puternică, cu febră și dureri, în condițiile lipsei totale de anticorpi. Ne-am rugat cum am știut. A doua zi, la analize, medicii erau uimiți că orice urmă a infecției din ziua anterioară dispăruse! Dar lupta continuă.

Luna mai în San Fausto. Ne-am bucurat de vizita unei tinere familii, a lui Călin și Bety Sticea împreună cu cei 3 copilași, care slujesc în Peru de ceva ani trimiși de misiunea Kairos de la Suceava. Ce bine este să avem însoțitori la San Fausto! Avem mult spor la toate! Prin munca lor harnică, au reușit să transforme casa misionară, nelocuită de ani de zile, într-o casă de oameni, curată, ordonată, luminoasă, fără lilieci. Datorită lucrului în echipă s-au putut face mai multe reparații capitale care vor permite ca următoarele vizite să se bucure de un loc de găzduire mult mai adecvat decât ce puteam oferi până acum.

Profesorul angajat la liceul din sat, unde învață 20 de copii, le-a invitat pe Adina și pe Bety să țină lecții de engleză și să evalueze

Ultima parte a drumului spre comunitatea nativă

nivelul elevilor. Interacțiunea lor cu adolescenții a făcut ca mulți dintre ei care nu mai asistau la strângerile credincioșilor să înceapă să frecventeze din nou.

La adunare, datorită curiozității de a vedea pe musafirii noștri, au venit mai mulți oameni ca de obicei. Marc a continuat învățătura expozitivă din Luca, să îi învețe cântări noi, și să îi încurajeze în vederea botezului creștin. Marți seara, la ora de rugăciune, a început să îi învețe Rugăciunea „Tatăl Nostru" și le-a împărțit la toți o foaie imprimată pe care să și-o lipească prin casă ca să o vadă și să o repete până o vor ține minte. De asemenea, i-a mai pus să se roage repetând după el la comun, ca să se obișnuiască să deschidă gura. În afară de Rosalía și Eligio, celorlalți le vine greu și încă le e rușine sau nu știu ce să spună. Florentina, sora Rosaliei, și Danitxa, soția lui Eligio, au început să prindă curaj, iar Bertha, care e cea mai rușinoasă la vorbe, a spus în sfârșit prima rugăciune repetând după Marc.

În timp ce adulții rămâneau să asculte Cuvântul în sala de adunare, copiii erau luați de Adina și Bety pentru lecția biblică, jocuri și activități, în sala casei misionare, unde instalau temporar mese și băncuțe.

Pe 10 mai, duminica, s-a sărbătorit Ziua Mamei, care e aici mult mai importantă decât Ziua Femeii în România. Adina și Bety au implicat pe vecine și le-au invitat pe toate mămicile la adunare, pentru ca după programul obișnuit să avem o masă la comun. Nimeni nu avea pui sau altă carne de pus pe masă, așa că au gătit un "orez cubanez", în care lângă pilaf se pune banană prăjită, ou ochi și yuca. S-au străduit să ajungă pentru toată lumea, pentru că s-a mâncat cu poftă. Datorită evenimentului, au venit la adunare chiar și din cei care de obicei stau pe margine și se uită, și au primit și ei un castron plin. De asemenea, Adina a dat fiecărei mămici un cadou, o atenție, pentru a se simți că au fost sărbătorite.

Micii ”misionari” cu prietenii indigeni

În al doilea weekend la San Fausto ne-a vizitat păstorul principal de la biserica noastră din Pucallpa, pe care l-am rugat mai de mult să vină să cunoască satul, adunarea, și lucrarea pe care o facem de atâta timp. Fiindcă ne apreciază mult, deși este mereu ocupat, ca orice păstor, și-a pus timp în calendarul de activități să petreacă cu noi câteva zile. I-am povestit despre începuturile lucrării, dar mai ales despre nevoile actuale și cum am dori să implice mai mult biserica și în direcția aceasta.

Un prim pas asupra căruia am căzut de acord a fost să facem o listă de frați și surori care ar putea să ne însoțească și să ne viziteze în mod programat, pentru a cunoaște locul și să se implice punctual în anumite activități. De exemplu, pentru luna viitoare, ar putea veni cineva să îl ajute pe Marc să schimbe acoperișul vechi de tablă ruginită de pe casa noastră. Avem toate materialele acolo, gata de a instala noua învelitoare, pe care va trebui să punem și noul dorit sistem de panouri fotovoltaice. Dar Marc nu a avut până acum nici timpul, nici oamenii care să îl ajute, nici vremea bună.

Viața la bază. La întoarcerea din San Fausto am constatat cât de multă oboseală am acumulat și cât de solicitați suntem din toate părțile. Adina s-a dedicat școlii copiilor și organizării unor cursuri prin videoconferință pentru tot personalul de la Misiunea Segadores, aducând specialiști în diverse arii ale lucrării misionare care să îi instruiască mai ales pe misionarii români mai noi, în diversele aspecte ale lucrării în echipe transculturale sau în adaptarea transculturală.

De asemenea a mai participat la niște seminarii despre traumă și reziliență destinate misionarilor, și s-a apucat să organizeze un atelier pentru la toamnă, cu o serie de teme de interes pentru familiile misionare de limbă spaniolă, care nu au acces la tot ce se produce pentru vorbitorii de engleză. Așa că și-a luat în serios viziunea de a îngriji de alți misionari și nevoile lor greu de înțeles de oameni din afara spațiului misionar.

D-ale copiilor. Din martie Ephram este clasa a 7-a iar Dominic este în clasa a 3-a. Au program de lecții în fiecare dimineață. Adina practic trebuie să își facă orice program în jurul lui Dominic, care încă nu lucrează singur și îi place să se distragă cu orice altceva, dacă nu stă cineva lângă el. Însă e foarte atent și nu prea greșește la matematică. Deși a început să citească bine în română, engleză și spaniolă, cel mai greu îi e cu scrisul.

Ephram e conștiincios și lucrează singur, citește, își face temele și nu are nevoie decât de verificarea examenelor, pe o platformă digitală. Nu mai este un copil. Luna aceasta face 13 ani. S-a înălțat mult, de i-am schimbat toate hainele și încălțămintea. Vocea i se schimbă, iar atitudinea deja s-a schimbat, în a fi mai confruntațional și independent.

Dar a început să mai și preia din responsabilități, precum tăiatul ierbii în curte sau spălarea vaselor. Medicul ortodont la care merge lunar pentru ajustarea aparatului dentar l-a declarat cel mai conștiincios pacient, pentru că vede progrese rapide la el. Dominic a început și el de luna aceasta procesul de îndreptare a dinților și va trebui să poarte un aparat temporar.

Mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ferit de toate epidemiile specifice sezonului, căci odată cu revenirea copiilor în colectivele școlare, se răspândesc în toate familiile toate bolile posibile. În afară de un pic de roșu în gât, nu am suferit de data aceasta.

Nu putem încheia această scrisoare de informare de pe câmpul misionar înainte de a vă mulțumi pentru fiecare rugăciune înălțată în favoarea noastră, și pentru tot sprijinul financiar, care iată, ne ajută să facem față nu numai cheltuielilor obișnuite, dar și lucrurilor neprevăzute, ajutând și pe alții în nevoie și făcând bine acolo unde putem, pentru ca numele Domnului să fie lăudat.

Cu apreciere,
Marcus și **Adina,** împreună cu **Ephram** și **Dominic Dumitru** / marcusdumitru@yahoo.com

Finanțe infoMISIONAR

"... această lucrare ... o săvârșim spre slava Domnului ...
În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belşug de ajutoare, de care îngrijim.
Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor." - 2 Corinteni 8v19-21

Pentru că dorim să fim transparenți cu privire la modul în care folosim donațiile pentru susținerea lucrării de misiune, prezentăm alocarea acestora pentru perioada **1 aprilie - 30 iunie 2026**:

- lucrarea din Peru / Marcus şi Adina Dumitru - 25.800 lei;
- lucrarea din India / Marian şi Luiza - 25.100 lei;
- lucrarea din Mexic / Narcis şi Sara Dragomir - 16.200 lei;
- lucrarea din Orientul Mijlociu / Alina Vodă - 16.600 lei și 500 euro;
- lucrarea din Peru / Raul și Aurelia Tello - 23.600 lei;
- lucrarea din India / Cecilia - 10.300 lei și 500 euro;
- lucrarea din Mongolia / Ani și Sami Șoldan - 17.000 lei.

Pentru cheltuielile cu tipărirea și distribuirea prin POȘTA ROMÂNĂ a revistei **info**MISIONAR nr. **178** s-a alocat suma de 8.000 lei.

• Precizăm că alocarea banilor pentru diferitele lucrări misionare se face ținându-se cont de dorințele donatorilor și de nevoile pe care le cunoaștem.

Responsabili departament financiar:
Daniel Coteanu - 0740.294.727
şi Lucian Adam - 0744.492.185

• Pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să contribuiți la apariția revistei **info**MISIONAR, precum și la sprijinirea lucrării de misiune internațională, vă anunțăm că puteți trimite donații în conturile **Asociației Info Misionar** - C.I.F.: 50585459

RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 - lei

RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 - euro

RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 - usd

deschise la **Raiffeisen Bank**.

Dacă este posibil, vă rugăm specificați lucrarea pe care doriți să o sprijiniți. În descrierea tranzacției bancare, indiferent dacă precizați sau nu numele lucrării sau misionarului susținut, este necesar să specificați: **”donație pentru susținerea proiectelor misionare ...”**!

• ECHIPA

Mihaela Dincuță, Anca și Teodor Toculeț, Daniel Coteanu, Claudia și Lucian Adam

• CONTACT

0744.492.185 // luci_adam@yahoo.com

• Tiraj tipar: 3.500 buc